

Egen min Mary!

De sista tiderna hafva varit högst tråkiga och i synnerhet i går, då jag ensam med mitt kompani aflöste 1^a bataljonen på en liten höjd på Urhanie Slätten, till höger om Finska berget, var jag temmeligen modfälld. På långa tider hade jag fått hvarcken bref eller tidningar, och två långa dygn utan en ljusbit, ensam med bara soldater, var ej särdeles uppmuntrande. Men när sorgen är som störst kommer oftast tröst, så gick det med mig. Kl. 8 på aftonen fick jag ett paket, som från post till post kom ifrån batteriet på finska berget, och ej mindre än trenne bref till mig, ett ifrån dig min egen älskling af den 26 Nov. Nr. 9, och ett af hvardera af mina mammor. Du må tro min vän att Alexei fick blåsa på den lilla eld jag hade i min risikoja, för att jag skulle kunna läsa de kära raderna, men den bulgariska eken är envis, Jernvall kom till hjälp, och med näsan i brasan stafvade jag igenom ditt bref. Ledsamt att du åter plågats af dina tänder, det återstår väl ej annat än att sätta in alla 32 nya, men gör det då förrän jag kommer hem, så jag slipper se på. Ja så, fruarna i Gardes kasern göra mig till en hjälte. För dig kan jag ju gerna vara det, men skulle helst slippa få det namnet. Käraste min Mary, inte har jag gjort något annat än min pligt, ingenting särdeles alls, liksom under marschen, var jag i striden framför mitt kompani, och på samma plats hoppas jag med Guds hjälp, kunna efter slutadt krig inmarschera i Gardeskasern. Frisk har jag varit hela tiden, om jag undantager två dagars tandverk, min mage fungerar som ett urverk, och då är allt bra. Här är nu fullkomlig vinter, 1 aln snö och kanske 5° köld, men jag har redan blifvit så van vid att bo ute, att jag ej saknar stockväggarna för annat, än att då och då få tvätta mig ren och byta om skjorta. Det händer visst att det ibland om natten blir litet kallt i sommarpaletå, men en liten promenade, några glas the, och en dugtig brasa af 5 å 6 ekar reparerar snart den saken. Jag har ej kunnat hafva min sköna schlafrock med mig emedan det endera snögat eller regnat, men i dag, då min risikoja är tät, är jag insvept i den och har förmligen hett.. Hälarne endast frysa men jag skall i morgon låta göra mig fårskinns stöflar för nätterna. Här ligga vi allt ännu, 3e gardes division har kommit, 9e armée korpsen skall vara på väg, och när de anländt, skall det bära af öfver Balkan, heter det. Jag är visst mycket med om saken, men huru det skall gå till begriper jag ej riktigt, då det allt fortfarande snöar på ofrusen mark. Våra bagerier äro i Urhanie, högst 5 verst ifrån oss, och ändå behovs det hela dagen för att få en forra fram. Men Gurko är envis, öfver Balkan tror jag vi komma, om ej förbud från höggre ort inträffar. 3^e divisions marsch ifrån Plewna hit skall hafva varit högst svår, inga sjukvagnar kunde följa med för de dåliga vägarna, den som blef sjuk fick ligga der han föll, och det skall hafva dött soldater på vägen. Mätte vi få våra stövlar innan dess, ty våra äro sig lika, trasiga om fötterna, och läder är man ej i stånd att få.

22 Decemb. forts.

Tossor sy vi åt dem, men de är svåra att gå i, isynnerhet då man skall klättra på branta bergsstigar. Humöret är likväl godt hos de få, som finnas kvar, jag har 80 bajonetter, natten igenom berätta de sagor och skratta rätt godt. Jernvall är ett praktexemplar, hela dagen i rörelse, och natten igenom ifrån eld till eld, på ett ställe berättande en saga, på ett annat görande något putts åt de sofvande. En annan glad pojke är Liljestränd, min nya schalönör , men han sjuknade in i går afton, är litet bättre i dag, ligger här bredvid mig inrullad i min filt. Skulle man hafva filter nog att värma de stackarena med när de blifva sjuka, och kinin i ordentliga portioner, så tror jag det nog skulle bära sig, men jag för min del har ej någon hög tanke om de pulver våra Doktorer bjuda på.

Lilla mamma har en skild talang att skriva om barnen, får jag ej tillfälle att svara henne i morgon, så tacka henne hjertligt för hennes bref, jag hade alla mina fyra små så lifligt för mig när jag läste brefvet. Nu kan jag tänka mig är det fröjd på Kustö, när stora barnen kommit hem, måtte ni hafva lika vackert väder som vi, utan snö vore sorgligt. Fröken Anna och den stora dansören et kurtisören Kolla , skola väl ut på juldanser, om ej annorstädes så hos gamla herrskapet på Bussila , hvilka du ej bör glömma att helsa från mig. Det vore bra roligt att på några dagar få vara hemma, leka med barnen, åka kälke, kanske skjuta en hare, och socker i botten, få se och kyssa min egen älskade Mary. Jag föreställer mig att du blir en riktigt ståtlig fru, nu när du börjat lägga på hullet, du får väl så runda kinder som du hade vid sexton år, kanske bli de lika runda som lilla mosters. I sommar slutar ju Anna att vara skol flicka, och i nästa vinter kommer hon väl till oss, så vi få föra henne på bal. Jag skrattar nu redan, när jag tänker på huru förlägen hon skall vara. När du får detta bref, äro de stora barnen väl bortresta, men jag skall skriva till Anna och tacka för hennes sista snälla bref. Jag fick så kallt om fingrarna att jag fick lov dricka tvenne muggar thé. Mitt sista glas sprack för några dagar sedan och nu dricker jag thé ifrån tennmugg, som blir så het, att man måste hafva mycket frusna fingrar för att halla i den. På andra sidan Balkan skall jag åter skaffa mig ett glas, nu kan muggen vara nyttig.

Du och Mamma behöfva alls icke var oroliga att Edra bref ej komma fram, dina båda sista med Nr 9 har jag ju redan fått, det kan nog hända att äfven jag misstagit mig i numreringen, detta tror jag är Nr 16. Skrif blott mycket ofta, du kan ej tro huru kärkomna de äro Edra bref, jag skall äfven försöka skriva så ofta som möjligt men du är ej nöjd med korta bref, det vet jag af gammalt, och här är så ytterst obehvämt att skriva att jag ofta af detta skäl uppskjuter dermed. Här har jag nu liggat både på mage och sida, men nu äro armarna redan domnade, och magen helt öm, hvarföre jag uppskjuter med slutet till i morgon. Kanske får jag då äfven höra något nytt nere i byn.

22 Decemb. forts. 2

d. 24

I dag hafva vi Julafton, den är mera sorglig så här långt ifrån Er alla. Vi hafva befallning att till i afton kl. 7 vara färdiga att gå öfver Balkan, men jag tror Gurko får lof att uppskjuta färden, emedan vi i natt fingo en riktig Jul köld, jag tror öfver 15°, på bergen är väl värre. Sundman har sjuknat i natt, så jag kanske får äran föra Gardes bataljon öfver bergen. Äran är stor men ansvaret äfven, lyckas öfvergången, och utan alltför många tusenden med förfrusna fötter etc., så kan man vara stolt öfver att hafva varit med.

Vi gå härifrån i 9 kolonner, 80 bat., 40 sqvadron och 160 kanoner. Vi gå med Lithauska och Österrikiska regementen samt 2^a Skarp.sk. bat. och 8 st 9 pundingar, under general major Filosofoff. Hvilka vägar vi skola gå är för oss ännu okänt, men det få vi nog veta tids nog. Få se huru många af våra officerare kunna följa med, Hausen, Wendt, Ehrnrooth och undertecknad äro säkra. Arthur Ramsay och Silfverhjelm tvifvelaktiga, dessutom kommo Gripenberg, Knorring och Neovius i går ifrån lasarettet men de två förstnämnda blefvo värre på vägen. Neovius är frisk, men saknar sina effekter, som kanske ej hinna anlända i tid. Munsterhjelm hade äfven ämnat komma men hans sår skall ej gå ihop, de berättat alla att röda korsets lasarett äro utmärkta. Få vi vänta ännu några dagar, blifva de kanske alla friska, hvilket jag önskar af allt mitt hjerta, ty det måste vara påkostande för hvar och en att nu just blifva efter. De Рочет skall allt fortfarande halta så han ligger i Bukarest, de öfriga äro ju i Hfors.

Kl. 4 i dag få folket jultraktering, sup, fläsk, välling och en bit Schweitzer ost. Vår supée blir väl dylik, men vi hafva ej någon så stor hydda att vi alla kunde samlas. Andelin, Procopé, Ståhlberg och Rancken äro äfven här, den förstnämnde är ej frisk, lider af ständig matthet. Du skall för all del ej skriva om de sjuka till någon i Hfors

Nej, nu tager mitt bref för stora dimensioner. Adieu min egen älskling, i afton äro mina tankar hos dig och barnen, när vi kommit öfver Balkan tänker jag härnäst på Er. Helsa far och mor samt de små och stora barnen. Skrif så ofta du kan, mitt papper är snart slut, men jag måste väl få af någon bättre försedd, och första tillfälle det blir möjligt, skall jag berätta om vår bergsklättring.

Adieu, min egen, Gud bevare dig och barnen

din Eugène